

Ayşegül'ün Tatlı Yaz Anıları

1970 ÖZEL SAYI
FİATİ 300 KURUŞ

Ayşegül'ün

Tatlı Yaz Anıları

Resimleyen : Marcel MARLIER

Kış geldi. Dışarda soğuk var:
Don yüzünden katılaşmış otlar.
Can, değerli deniz kabuklarını getiriyor
Ayşegül en güzelini, en biçimlisini
Kulağına götürüp
Hemen dinliyor sesini.

Duyuyor denizin şırıltısını
Dalgaların boğuk çağıltısını
Ben ki iyi tanırım Ayşegülü
Anlıyorum ışıqlanan gözlerinden
Ne düşündüğünü
Bütün bir anılar,
Güneşli yaz anıları
Dansa başlıyor ki, ben onları
Sizin için resimlemeye çalıştım.

Ayşegül"ün ressamı

Marcel Marlier.

Küçük Can ince kumdan tepelerin
En yukarisına tırmanmış,
Çevresine bakıyor;
Derin derin soluyor..
Buradan uzak, çok uzaklar görünüyor
Deniz ne kadar da büyük,
Dünyanın ucuna gidiyor
Beni bekle, diye bağılıyor, Ayşegül
Geliyorum.

Ayaklar çıplak,
Sıcak kumlarda koşmak
Ne kadar zevkli.
– Su iyi olmalı,
diyor Can, haydi!
Ayşegül anlamak için
ayağının ucunu,
biraz, birazcık daha
batırıyor suya...

İnsan, erkek çocuk da olsa yiğitlik taslamak boşuna
Gümbürtülü bir dalga köpükten saçığıyla
geldi mi yuvarlanarak,
Tek yapılacak şey kaçmak...

Deniz çekildiği zaman
Kabuklar toplanıyor kumsaldan.
Ayşegül unutuyor dalgaları...

Can çağanoz avlıyor.
Bilirsiniz o çok bacaklı
Küçük gri hayvanı.

Kendini sakın Ayşegül,
Kepçenin içinde iki çirkin yengeç
itişip kakışıyor.

Küçük makinemsi bir el gibi.
Deniz yıldızı özlemiş dibi, Suya varmaya çabalıyor.

Ne güzel kayığımız,
Yüzer sanır mısınız?
Önce onu iyice şişirmek
gerek.

Hepsi bu değil ki,
Simitleri de şişirmeli
Bir... iki... bir... iki...
İşte oldu bir yarış kiki
Denize varmak için
Ne de aceleci...

İnsan denizci olmadı mı
Durmadan sallanan bir kayığa
kendini çekmesi
pek güçtür.

Kenara yapışıp uğraşır, borda
üzerinden aşır geçer güverteye
Can kurtaran yok mu? Bir adam düştü denize!..

Üç İki Bir... Sıfır...
Kocaman beyaz kuş havalanıyor.
Sağa yatıyor,
Sola yatıyor, fır dönüyor.
— Dikkat! Yere çakılıyor.
Fakat Can hemen koşup
İpini çekiyor hızla
O zaman uçurtma
Düzelip göğe doğru
Çıkıyor da çıkıyor
Can da olanca ipini
salıyor da salıyor.
İp küçük ellerini
titreterek gidiyor.

Ayşegül yardım etmeli; az daha
her ikisi de havalanıyordu; orda,
pek yukarda, uzakta bulutların üstünde
hareketsiz

minicik bir nokta var.

Top oynamayı ya da
birdirbiri sever misiniz?

Can daha çok
yüksek kum tepesinden
atlamaktan hoşlanır.

O hızla yere indiği
ve kalbinin bir saniye
durur gibi olduğu
ana bayılır.

Karakaçan yoruldu.
Düşününüz: Bütün gün
çocukları gezdirdi sırtında
Fakat işte kumdan şato
yapma yarışmasına geldi sıra,
Karakaçan artık dinlenebilir.
Onun kulağına Ayşegül'ün
söylediği şarkıyı dinleyiniz :
Bugün küçük eşek,
Pek yoruldu, pek.
Ne kadar uslu
Ne kadar hisli
Bırakın çocuklar,
Onun da hakkı var
Biraz dinlenmiye,
Biraz yem yemiye.

Saat üç oldu.
Dikkat! Herkes hazır mı?
Bir... İki... Üç. Başlayınız!
Bakınız şu çalışmaya!
Tırmıklar, kürekler ve kovalar
ateşli bir hareket halindeler.
Kumda bir şato yapmak
ufak bir iş değil.
Küçük köpek, Can ve
Ayşegül ekibi öyle uğraşıyor ki!.

Çok sıcak var.
Yürüyor çalışmalar
Büyük eser
hemen hemen bitiyor.

Çoktan köşelerinde yüksek
kuleler olan duvarlar
belirdi. Can derin ve
karanlık bir yeraltı
yolu kazıyor şimdi.

Ayşegül kalbi çarparak
büyük burcun tepesine yavaşça
bir külâh geçiriyor.

Felâket!..
Herşey yıkılıyor.
Can için ne üzücü...
Güzel şatosundan
birkaç yıkıntıdan
başka birşey kalmıyor.

— Haydi, kaybolmadı herşey.
Bir saat daha var
Cesaret! Kumunuzu yoğurarak
tekrar başlayınız.
Can yeniden işe
koyuluyor. Ayşegül
su getirmiye koşuyor.
Bir kova, iki kova, on kova...

Oh! Sonunda bitti.
İşte şatonun ortaçağ tarzında
silueti yükseliyor.
Hem ne şato!..

- Ben yoruldum, diyor Can.
- Artık dayanamıyorum, diyor Ayşegül
- Bir armağan kazanacağımızı
umuyor musun?

Can karşılık vermiyor. Uyumuş. Rüya görüyor.
Kendini dünyanın en güzel bahçesine götürülmüş
buluyor. Garip yaratıklarla dolu bir bahçe.
Balık kediler, balık soytarılar, balık papağanlar.
Deniz güllerinin bir dansına katılıyor.
yıldızlardan bir halı üzerinde yürüyor.
Minicik kırmızı yengeçlerle oynuyor.
Ve birdenbire o zamana kadar
hiç görmediğı deniz hayvanları kabukları buluyor.
Kara, kıvrım kıvrım, çizgili; sarı Çinli şapkaları
şeklinde; değerli inciler gibi
beyaz sedefli,

ya da Ayşegöl'ün küçük tırnakları gibi
pembe
kabuklar.

Jüri karar verdi, yarışmayı kazananları
arıyorlar...

Onları uyumuş halde bulduklarında
genel bir kahkaha yükseliyor.

– Susunuz!.. Uyandırmayınız...

– Bırakalım rüya görsünler...

Uyandıklarında, Can ile Ayşegül ne buluyorlar?.
Keşfediniz. Ağzına badar en güzel deniz kabukları
dolu bir kutu ve üzerinde şunlar yazılı bir diploma:
Kumdan şatolar yarışması
birinci armağanı
Belediyece oy birliğiyle
Uyuyan Çocuklar'a
verilmiştir.

Gök sanki alçalıyor, gitgide kararıyor. Deniz bem-
beyaz. Çarçabuk, herkes eşyasını topluyor. Plâjda
kimse kalmıyor. Kimse mi? Hayır.. Yalnız iki çocuk
orada. Yağmura aldırın yok. Yürekleri o kadar
güneşli ki!.. Ayşegül değerli armağanını göğsünde
sıkıyor.

Fırtına geçti, ama akşam da olmuş
Martılar sustu.
Çoktan gece büyük mavi örtüsünü yayıyor.
O halde, eve dönmek gerek.

Anılar kitabı kapanıyor
Ayşegül, güle güle; Can, güle güle;
Görüşürüz yakında gene...

- KURT İLE ÇOCUK • AYŞEGÜL DE-
NİZDE • GIDGIDAK İLE TEKİR • AYŞE-
GÜL ULUDAĞDA • KARTOPU'NUN EVİ
• AYŞEGÜL'ÜN TATLI YAZ ANILARI

DURAN OFSET BASIMEVİ 27 71 34 - 22 41 34

Sümer Yayınevi
Nuruosmaniye Cad. No: 8/4
İSTANBUL Tel: 27 46 83

FİATİ 300 KURUŞ